

RETEN I SØNDERBORG

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 22. november 2017 i sag nr. BS C3-365/2015:

M
mod
N

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en arbejdsgiver er erstatningsansvarlig for skader pådraget ved en arbejdsulykke.

Under sagen, der er anlagt den 18. marts 2015, har sagsøgeren, M, påstået sagsøgte, N dømt til at betale 202.942,35 kr. med tillæg af procesrente fra den 11. september 2014 af 157.557,60 kr. og fra den 23. marts 2017 af 45.384,75 kr., alt til betaling sker.

N har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

M, der i en årrække havde været ansat som chauffør og senere pladsbestyrer hos N (i det følgende benævnt N), kom tidligt om morgenen den 22. november 2012 til skade på sit arbejde. Den pågældende morgen kørte M en terminaltraktor fra sin arbejdsplads i Padborg til et nærliggende frysehus, hvor han som så mange gange før med traktoren skulle flytte fyldte trailere fra et sted til et andet på frysehusets udenomsarealer. På et tidspunkt i forbindelse med, at M skulle gøre klar til at flytte den første trailer, faldt han på terminaltraktoren med en forvridning af venstre skulder til følge. Arbejdsskadestyrelsen har i sin afgørelse af 8. maj 2014 anerkendt ulykken som en arbejdsskade og lagt til grund for afgørelsen, at skaden opstod som beskrevet i anmeldelsen fra arbejdsgiveren ved, at M faldt over nogle slanger, da han skulle op på terminaltraktoren. Under retssagen er der indhentet en udtalelse fra Retslægerådet, der vurderede, at der var årsagssammenhæng mellem ulykken den 22. november 2012 og Ms gener, og N har da også under sagen anerkendt dette, ligesom N ikke har bestridt kravene på godtgørelse for svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste størrelsesmæssigt.

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Parternes synspunkter

M har anført følgende i påstandsdokument af 9. oktober 2017:

"Årsagssammenhæng

Retslægerådet har i besvarelse af 21. februar 2017 beskrevet sagsøgers gener efter ulykken d. 22. november 2012 som smerter og bevægeindskrænkning i venstre skulder.

I besvarelsen af spørgsmål 1 har Retslægerådet anført, at der både er en "*klar tidsmæssig sammenhæng mellem ulykken og genernes start, og en sammenhæng mellem skadesmekanismen og den skade der klinisk (det vil sige på baggrund af sygehistorie og objektiv undersøgelse) må mistænkes i skulderen*".

På baggrund af den usædvanligt klare angivelse af årsagssammenhæng mellem ulykken og sagsøgers gener fra Retslægerådets side – som i øvrigt er i overensstemmelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings opfattelse, jf. bilag 8, Ankestyrelsens opfattelse, jf. bilag 18, og de øvrige lægelige oplysninger i sagen – gøres det gældende, at årsagssammenhængen til fulde er dokumenteret.

Ansvar

Det gøres gældende, at sagsøgte er erstatningsansvarlig for sagsøgers arbejdsulykke d. 22. november 2012.

D. 22. november skulle sagsøger ved hjælp af en terminaltraktor flytte fyldte trailere ved Cs frysehus. Denne dag skulle han dog benytte en anden terminaltraktor, end den han sædvanligvis brugte, da den skulle til service. Sagsøger mødte på arbejde kl. 6.00 om morgenen, hvor det stadig var mørkt. Der var dårligt lys på pladsen, og arbejdslyset på den lånte terminaltraktor virkede ikke. Sagsøger gik på terminaltraktoren hen mod venstre sides dør til førerhuset, da han faldt i ledninger/slanger, der lå løst i stedet for at være spændt fast på selve terminaltraktoren. Herved pådrog sagsøger sig ovennævnte skade i venstre skulder.

Sagsøger havde endvidere flere gange påpeget overfor sin arbejdsgiver, at natholdet ofte ikke ryddede op efter sig. Han havde derfor tilbudt at møde en halv time før om morgenen, for at han kunne rydde op, før han gik i gang med at køre med terminaltraktoren. Dette blev dog afvist fra sagsøgtens side.

Yderligere henvises der til, at sagsøger allerede ved anmeldelsen af ulykken til Arbejdsskadestyrelsen d. 3. december 2012 beskrev forholdet med at han faldt over nogle slanger, som ikke lå hvor de skulle, jf. bilag 4. De problematiske arbejdsforhold blev fremført indenfor de første 14 dage efter ulykken overfor den myndighed, hvor det er relevant.

Arbejdsskadestyrelsen har i afgørelse af 8. maj 2014 anerkendt ulykken som en arbejdsskade, hvor det er lagt til grund, at sagsøger faldt over nogle slanger, da han skulle op i en terminaltraktor, jf. bilag 8. Sagsøgte har som arbejdsgiver modtaget en kopi af denne afgørelse og har mulighed for selvstændigt at påklage den, hvis sagsøgte skulle være uenig i det faktum, der er lagt til grund. Dette har sagsøgte ikke gjort, og hændelsesforløbet må derfor i sin helhed lægges til grund.

Til støtte for at sagsøgte er erstatningsansvarlig gøres det gældende, at arbejdspladsen ikke har været sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuld forsvarlig, jf. normen i Arbejdsmiljølovens § 42, særligt idet der ikke var ryddet op, hvor de ansatte skulle færdes som led i udførelsen af deres arbejde, ligesom der ikke var tilstrækkelig belysning på stedet.

Endvidere gøres det gældende, at arbejdet ikke var planlagt, tilrettelagt eller udført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i Arbejdsmiljølovens § 38, idet løse ledninger på det sted, hvor de ansatte skal gå i forbindelse med arbejdet, indebærer en åbenbar risiko for personskade.

Dernæst gøres det gældende, at der ikke er givet tilstrækkelig sikkerhedsmæssige instruktioner eller ført et effektivt tilsyn med arbejdets udførelse, jf. normen i Arbejdsmiljølovens § 16 og 17 stk. 2.

Endelig gøres det gældende, at sagsøgte har pådraget sig et erstatningsansvar for anonyme fejl, jf. DL 3-19-2, idet kollegaer fra aften/natholdet ikke har ryddet de pågældende ledninger op.

Opgørelse af krav

Sagsøger var som følge af den personskade han pådrog sig ved ulykken d. 22. november 2012 sygemeldt fra skadesdatoen og frem til og med 31. juli 2013. Sagsøger har derfor krav på godtgørelse for svie og smerte for denne periode.

I afgørelse af 13. november 2015 fandt Ankestyrelsen, at sagsøger som følge af ulykken d. 22. november 2012 havde pådraget sig et varigt erhvervsevnetab på 15%, jf. bilag 18. Samtidig blev det afgjort, at afgørelsen havde virkning fra d. 8. maj 2014.

Da sagsøger således har pådraget sig et varigt erhvervsevnetab som følge af ulykken d. 22. november 2012 følger det, at han har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for det økonomiske tab han har lidt i perioden fra ulykken indtraf og frem til erhvervsevnetaberstatningen havde virkning.

Samlet har sagsøger derfor krav på erstatning og godtgørelse som opgjort ovenfor."

N har anført følgende i påstandsdokument af 10. oktober 2017:

"Det bestrides, at sagsøgers tilskadekomst den 22. november 2012 kan henføres til fejl eller forsømmelser fra sagsøgtes side eller til nogen for hvem sagsøgte hæfter.

Det bestrides, at arbejdsstedet, som ikke er sagsøgtes ejendom, ikke var tilstrækkeligt oplyst på skadestidspunktet, og sagsøgers angivelse af det modsatte er uden nogen form for dokumentation.

Til forskel fra bilag C.1-C.6 giver sagsøgers bilag 10 giver intet indtryk af belysningsforholdene på arbejdsstedet, og sagsøgers påstand om uforsvarlige lysforhold er således udokumenteret, hvilket underbygges af det forhold, at Arbejdstilsynet få dage efter uheldet heller ikke konstaterede sådanne forhold, jf. bilag D.

Hertil kommer, at utilstrækkelig belysning er uomtalt i anmeldelsen af arbejdsulykken (bilag 4) og i skadestuenotatet fra uheldsdagen den 22. november 2011 og i det øvrige journalmateriale i bilag 6.

Sagsøgers påstand om, at uheldet skyldes natholdets manglende oprydning, er tilsvarende uden nogen form for dokumentation.

Første gang belysning af arbejdsstedet er omtalt i relation til hændelsen ses at være i speciallægeerklæringen af 23. februar 2014, det vil sige ca. 15 måneder efter tilskadekomsten, hvori det anføres, at "på arbejdspladsen, hvor der er lidt mørkt, er der nogle slanger, som patienten falder over".

Det gøres gældende, at sagsøgers manglende omtale af de forhold, som sagsøger nu støtter sit krav på i tidsnær sammenhæng med uheldet, bør skærpe sagsøgers bevisbyrde for, at sådanne ansvarspådragende forhold var til stede på skadestidspunktet. Det bestrides, at sagsøger har løftet denne bevisbyrde.

Tilsvarende bestrides, at arbejdslyset på den pågældende terminaltraktor skulle have været defekt, hvilket ligeledes er udokumenteret fra sagsøgers side.

Sagsøger er en meget erfaren chauffør, der har løst den pågældende opgave adskillige gange, og såfremt pladsbelysningen på uheldstidspunktet har været utilstrækkelig/defekt som angivet af sagsøger, burde sagsøger have undladt at have løst den pågældende opgave eller have taget kontakt til sin arbejdsleder med henblik på etablering af alternativ belysning. Sagsøgers mangeårige erfaring og opgavens ukomplicerede karakter indebærer, at sagsøgte ikke er forpligtet til særskilt at instruere sagsøger om opgavens løsning, herunder at være opmærksom og skal kigge sig for, eller føre særligt tilsyn med sagsøgers løsning af arbejdsopgaven. Sagsøgers tilskadekomst kan således alene henføres til sagsøgers egne forhold, og et evt. ansvar for sagsøgte bør derfor bortfalde som følge af sagsøgers egen skyld.

Sagsøger og de øvrige medarbejdere var oplyst om, at fejl og skader skulle meldes med henblik på udbedring, jf. bilag A. Det bestrides, at sagsøger som påstået har reklameret over forholdene.

Det bestrides desuden, at den beskrivelse af hændelsesforløbet, der er angivet i stævningen er forenelig med den lette forstuvning af skulderen, som sagsøger måtte have pådraget sig.

Det fremgår således, at sagsøgers fald sker på venstre side af terminaltraktoren, da han er på vej til førerhuset, hvilket ikke er foreneligt med sagsøgers angivelse af, at han greb fat i et håndtag med venstre arm, jf. angivelse til skadestuen i sagens bilag 6.

Hertil kommer, at arbejdet med at fjerne en trailer fra rampen som beskrevet i anmeldelsen af arbejdsulykken heller ikke er foreneligt med, at det ikke har været muligt for sagsøger at konstatere liftslangens placering. I forbindelse med afkobling af en trailer eller tilkobling af en trailer skal man som minimum til- eller afslutte luftslangen, der sidder umiddelbart til højre for liftslangen, og i den forbindelse kan liftslangens placering uden videre konstateres.

Sagsøgte har ikke indsigelser mod sagsøgers beregning af tabt arbejdsfortjeneste og godtgørelse for svie og smerte."

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter Ms sikre og troværdige forklaring finder retten det godtgjort, at ulykken den 22. november 2012 skete, fordi M snublede over nogle slanger og et kabel, der - når de ikke var i brug - var hængt op i holdere på førerhusets bagside, men som den pågældende morgen lå løst på terminaltraktoren. Retten finder ikke, at der er grundlag for at tilsidesætte Ms forklaring om, at han, der ubestridt af N var en særdeles erfaren chauffør og formentlig derfor de seneste ca. 5 år af sin ansættelse tillige fungerede som pladsbestyrer, var nødsaget til i et højt arbejdstempo at flytte de første trailere, der stod klar til at blive flyttet, når han ankom til frysehuset. Der er heller ikke grund til at tilsidesætte Ms forklaring om, at han helt rutinemæssigt trykkede på lyskontakten, idet han sprang ud af førerhusets dør og løb ind på frysehusets lager, og at lampen på førerhuset ikke virkede, hvilket bevirkede, at han ikke så slagerne og kablet, da han kom tilbage og løb op på terminaltraktoren for at tilsluttet dem til traileren. Det er uvist, om slangerne og kablet lå løst på traktoren, fordi de ikke var blevet hængt på plads af den chauffør, som M overtog køretøjet fra, eller om holderne var defekte, og slangerne og kablet derfor enten slet ikke kunne hænges på plads eller var faldet af holderne under kørslen til frysehuset. Retten finder det imidlertid godtgjort, at slangernes og kablets placering på terminaltraktoren og de omstændigheder der medførte, at M overså dem, skyldtes forhold, som M ikke var ansvarlig for. Som følge heraf påhviler ansvaret for ulykken Ms arbejdsgiver, N.

Herefter, og da N har anerkendt årsagssammenhængen mellem ulykken den 22. november 2012 og Ms gener og ikke har bestridt kravene på godtgørelse

for svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste størrelsesmæssigt, tages påstanden fra M til følge.

Sagsomkostningerne fastsættes til i alt 56.329,96 kr. Af beløbet dækker 5.180 kr. afholdte udgifter til retsafgifter, 625 kr. en afholdt udgift til lægeerklæring, 524,96 kr. en afholdt udgift til vidnegodtgørelse og 50.000 kr. udgiften til advokatbistand. Sidstnævnte beløb, der er inklusive moms, er fastsat med udgangspunkt i sagens værdi og under hensyn til sagens karakter og omfang, herunder, at den har været forelagt for Retslægerådet.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, N, skal til sagsøgeren, M, betale 202.942,35 kr. med procesrente fra den 11. september 2014 af 157.557,60 kr. og fra den 23. marts 2017 af 45.384,75 kr.

N skal til M betale 56.329,96 kr. i sagsomkostninger. Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Henriette Frölich
dommer

/toe

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Sønderborg, den 9. januar 2018.

Camilla Mikkelsen, retsassistent

Publiceret til portalen d. 10-01-2018 kl. 14:23
Modtagere: Sagsøger M, Advokat Martin Laursen